

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(Держмителужба)

вул. Дегтярівська, 11Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481-20-42, (044) 481-19-58, (044) 481-20-20
E-mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

ТОВ «[REDACTED]»
(код ЄДРПОУ [REDACTED])
[REDACTED]
м. Київ, [REDACTED]
[REDACTED]

Київська митниця

Про розгляд скарги

РІШЕННЯ

про розгляд скарги [REDACTED]
№ [REDACTED] від [REDACTED] 2025 року

Державна митна служба України розглянула скаргу ТОВ «[REDACTED]» (ЄДРПОУ [REDACTED]) № [REDACTED] від [REDACTED] 2025 (вх. Держмителужби № [REDACTED] від [REDACTED] 2025) на картку відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення № UA [REDACTED] якою оформлене рішення Київської митниці щодо призупинення надання тарифної пільги (преференції) «410» за сертифікатом з перевезення товару EUR.1 № [REDACTED] від [REDACTED] (митна декларація 25UA [REDACTED] від [REDACTED] 2025) до отримання результатів його перевірки уповноваженим митним органом держави Європейського Союзу, і повідомляє.

Відповідно до статті 6 та частини другої статті 19 Конституції України органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Аналогічні норми містяться у пункті 1 частини першої статті 8 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу».

Завдання, функції, повноваження митних органів визначено Митним

СЕД АСКОД
Державна митна служба України
№ [REDACTED] від [REDACTED]
Підписувач [REDACTED]
Сертифікат [REDACTED]
Дійсний з 24.06.2025 09:56:02 по 22.06.2027 09:56:02

кодексом України (далі – Кодекс), Положенням про Державну митну службу України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 227 (далі – Положення № 227) та іншими нормативно-правовими актами.

Згідно з пунктом 2 Положення № 227 Держмитслужба у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Частиною першою статті 1 Кодексу передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, цього Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання цього Кодексу та інших законодавчих актів.

Відповідно до пункту 1 статті 29 глави 1 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони» (далі – Угода), кожна Сторона зменшує або скасовує ввізне мито на товари, що походять з іншої Сторони, відповідно до Графіків, встановлених у Додатку I–A до цієї Угоди.

Статтею 26 Угоди встановлено, що положення глави 1 цієї Угоди застосовуються до торгівлі товарами, що походять з територій Сторін.

При цьому для цілей глави 1 термін «походження» означає, що товар підпадає під правила походження, викладені в Протоколі I до цієї Угоди («Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва») (далі – Протокол I).

Статтею 26 Угоди встановлено, що положення глави 1 цієї Угоди застосовуються до торгівлі товарами, що походять з територій Сторін.

При цьому для цілей глави 1 термін «походження» означає, що товар підпадає під правила походження, викладені в Протоколі I до цієї Угоди («Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва») (далі – Протокол I).

Верховна Рада України Законом України від 17 грудня 2024 року № 4148-IX ратифікувала Рішення Спільного комітету Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження від 07 грудня 2023 року про внесення змін до Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження (далі – оновлена Конвенція), яке набрало чинності 1 січня 2025 року і застосовується для цілей Угоди.

Статтею 2 Доповнення I до оновленої Конвенції визначено, що з метою імплементації відповідної Угоди наступні товари вважаються такими, що вироблені в Договірній Стороні при експорті в іншу Договірну Сторону:

- (а) товари, цілком вироблені в Договірній Стороні, відповідно до статті 3;
- (б) товари, отримані в Договірній Стороні, що містять матеріали, які не були повністю там вироблені, за умови, що такі матеріали пройшли достатню обробку або переробку в цій Договірній Стороні відповідно до статті 4.

Відповідно до пункту 1 статті 17 Доповнення I до оновленої Конвенції товари, що походять з однієї з Договірних Сторін, під час їх ввезення в іншу Договірну Сторону підпадають під дію відповідних угод за умови подання одного з таких документів, що підтверджують походження:

(а) сертифікат з перевезення товарів EUR.1, зразок якого наведений в Додатку IV до цього Доповнення;

(б) у випадках, вказаних у пункті 1 статті 18 цього Доповнення I, декларація, долучена експортером до рахунка-фактури, накладної на поставку чи будь-якого іншого комерційного документа, в якому відповідні товари описуються достатньо детально для того, щоб їх можна було ідентифікувати; текст декларації про походження наводиться в Додатку III до цього Доповнення.

Процедура видачі сертифіката з перевезення товарів EUR.1 визначена статтею 20 Доповнення I до оновленої Конвенції, і передбачає, що сертифікат з перевезення товарів EUR.1 видається митними органами Договірної Сторони-експортера за письмовою заявою експортера або його уповноваженого представника, під відповідальність експортера.

Для цього експортер або його уповноважений представник заповнює сертифікат з перевезення товарів EUR.1 та форму заяви, зразки яких наведені у Додатку IV до цього Доповнення. Ці форми заповнюються однією з мов, на яких складена ця Конвенція, і відповідно до положень національного законодавства Договірної Сторони-експортера. Якщо форми заповнюються власноручно, вони повинні заповнюватися чорнильною ручкою прописом друкованими літерами.

Експортер, який подає заяву про видачу сертифіката з перевезення товарів EUR.1, повинен мати можливість у будь-який час на вимогу митних органів Договірної Сторони-експортера, у якій видається сертифікат з перевезення товарів EUR.1, надати всі необхідні документи для підтвердження статусу походження відповідних товарів та виконання інших умов цієї Конвенції.

Статтею 23 Доповнення I до оновленої Конвенції передбачено, що підтвердження про походження є дійсним протягом десяти місяців з дати його видачі або складання в Договірній Стороні-експортері і підлягає поданню протягом цього періоду до митних органів Договірної Сторони-імпортера.

Статтею 33 Доповнення I до Конвенції встановлено, що з метою належного застосування цієї Конвенції Договірні Сторони повинні допомагати, одна одній через компетентні митні органи в перевірці достовірності сертифікатів з перевезення товарів EUR.1, декларацій про походження, декларацій постачальника та правильності інформації, наведеної в цих документах.

Перевірки підтвердження про походження після митного оформлення здійснюються вибірково або кожного разу, коли митні органи Договірної

Сторони-імпортера мають обґрунтовані сумніви щодо достовірності таких документів, статусу походження відповідних товарів або виконання інших вимог цієї Конвенції (пункт 1 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

З метою реалізації положень пункту 1 статті 34 Доповнення I до оновленої Конвенції митні органи Договірної Сторони-імпортера повинні повернути сертифікат з перевезення товарів EUR.1 та рахунок-фактуру, якщо він був виставлений, декларацію про походження або копію цих документів митним органам Договірної Сторони-експортера, вказавши, за необхідності, причини запиту про проведення перевірки. На підтвердження запиту вони надають всі наявні документи та інформацію, що вказують на недостовірність інформації, наведеної в підтвердженні про походження.

Перевірка здійснюється митними органами Договірної Сторони-експортера. З цією метою вони мають право вимагати надання будь-яких підтвердних документів та проводити будь-яку перевірку рахунків експортера або будь-яку іншу перевірку, яку вони вважатимуть необхідною (пункт 3 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

Пунктом 4 статті 34 Доповнення I до оновленої Конвенції передбачено, що якщо митні органи Договірної Сторони-імпортера вирішують призупинити надання преференційного режиму для відповідних товарів до отримання результатів перевірки, вони можуть запропонувати імпортеру здійснити випуск товарів, з урахуванням запобіжних заходів, які вважатимуться необхідними.

Згідно із частиною першою статті 281 Кодексу, митний орган має право зупинити надання тарифної пільги (преференції) до товарів, що походять з держави, з якою Україною укладено міжнародний договір про вільну торгівлю, поставляються одним і тим самим експортером та щодо яких компетентним органом держави експорту надано відповідь про непідтвердження їх преференційного походження за попередніми поставками за результатами перевірок, проведених за запитом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, до надходження результатів перевірки їх преференційного походження згідно з міжнародним договором про вільну торгівлю.

Митні органи, на запит яких проводиться перевірка, якнайшвидше повідомляються про її результати. Ці результати повинні чітко вказувати на те, чи є документи достовірними, чи можна розглядати відповідні товари такими, що походять з однієї з Договірних Сторін, і чи відповідають вони іншим вимогам цієї Конвенції (пункт 5 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

У випадку наявності обґрунтованих сумнівів та за відсутності відповіді на запит про перевірку протягом десяти місяців з дати направлення такого запита або якщо відповідь на запит не містить достатньої інформації для визначення достовірності відповідного документа або справжнього походження товарів, митні органи, що запитують про проведення перевірки, відмовляють у наданні преференцій, крім як у разі виняткових обставин (пункт 6 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

ТОВ «[REDACTED]» 2025 подано до митного оформлення митну декларацію № 25UA [REDACTED] (далі – митна декларація) із заявленням на товари №№ [REDACTED]

[REDACTED] тощо (далі – товари) країни походження «Європейський Союз» (графа 34 митної декларації) та тарифної пільги (преференції) по сплаті ввізного мита «410» (графа 36 митної декларації) відповідно до Угоди.

Для підтвердження преференційного походження товарів з Європейського Союзу декларантом у графі 44 митної декларації заявлено сертифікат з перевезення товарів EUR.1 від [REDACTED] 2025 № [REDACTED] виданий експортеру [REDACTED] (Королівство Іспанія).

За результатами проведених у 2022 – 2024 рр. уповноваженими митними органами Європейського Союзу перевірок сертифікатів з перевезення товару EUR.1, виданих експортеру [REDACTED], які здійснювалися на запити Держмитслужби та на підставі листів Київської митниці, неодноразово не підтверджувалося преференційне походження окремих товарів, експортованих [REDACTED], зокрема, за кодами товару [REDACTED] тощо.

На підставі пункту 4 статті 34 Доповнення I до оновленої Конвенції Київська митниця здійснила митне оформлення товарів за митною декларацією від [REDACTED] 2025 № 25UA [REDACTED] із призупиненням надання преференційного режиму за Угодою для цих товарів до отримання від уповноваженого митного органу Королівства Іспанія результатів перевірки сертифікату з перевезення товарів EUR.1 від [REDACTED] № [REDACTED]

Листом № [REDACTED] від [REDACTED] Київська митниця в установленому порядку направила до Держмитслужби зазначений сертифікат EUR.1 для здійснення його перевірки уповноваженим митним органом Королівства Іспанія. Відповідно до статей 33 та 34 Доповнення I до оновленої Конвенції Держмитслужбою 14 липня 2025 року сертифікат направлено на адресу уповноваженого митного органу Королівства Іспанія для перевірки його достовірності та правильності інформації, наведеної в цьому документі.

Враховуючи вищевикладене, рішення Київської митниці щодо призупинення надання тарифної пільги (преференції) «410» за сертифікатом з перевезення товару EUR.1 від [REDACTED] № [REDACTED] (митна декларація № 25UA [REDACTED] від [REDACTED] 2025) до отримання результатів його перевірки уповноваженим митним органом держави Європейського Союзу, оформлене карткою відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні впуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення № UA [REDACTED], є правомірним та таким, що відповідає положенням частини першої статті 281 Кодексу.

Після отримання від уповноваженого митного органу Королівства Іспанія результатів перевірки сертифіката з перевезення товару EUR.1 від [REDACTED]

№ [REDACTED] Київською митницею у встановленому порядку буде повідомлено ТОВ [REDACTED] щодо розгляду питання можливого поновлення режиму вільної торгівлі за Угодою на підставі цього сертифікату відповідно до статті 301 Кодексу.

Враховуючи викладене, відповідно до пункту 3 частини першої статті 26⁵ Кодексу, на підставі положень статей 33, 34 Доповнення I оновленої Конвенції та частини першої статті 281 Кодексу, Державна митна служба України вирішила:

залишити скаргу ТОВ [REDACTED] (код ЄДРПОУ [REDACTED] № [REDACTED] від [REDACTED] (вх. Держмитслужби № [REDACTED] від [REDACTED] 2025) на рішення Київської митниці щодо призупинення надання тарифної пільги (преференції) «410» за сертифікатом з перевезення товару EUR.1 № [REDACTED] від [REDACTED] (митна декларація № 25UA [REDACTED] від [REDACTED]) до отримання результатів його перевірки уповноваженим митним органом держави Європейського Союзу, оформлене карткою відмови № UA [REDACTED], без задоволення.

Відповідно до частини третьої статті 26⁵ Митного кодексу України особа, яка подала скаргу, у разі її незгоди з прийнятим рішенням має право його оскаржити у судовому порядку.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]